

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תיובתא.												ז
מעשה ותלו את השליא בולד עד עשרה ימים, ולא אמרו תולין - אלא בשליא הבאה אחר הולד.	רבה בר שילא אמר רב מתנה אמר שמואל:											ז
מעשה ותלו את השליא בולד עד כ"ג ימים.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											ז
עד כ"ד אמרת לן.	אמר ליה רב יוסף:											ז
מעשה ונשתהה הולד אחר חבירו ל"ג יום.	רב אחא ברביה דרב עזירא א"ר יצחק:											ז
ל"ד אמרת לן.	אמר ליה רב יוסף:											ז
הניחא למאן דאמר יולדת לתשעה יולדת למקושעין - משכחת לה: אחד נגמרה צורתו לסוף שבעה, ואחד נגמרה צורתו לתחלת תשעה. אלא למ"ד יולדת לתשעה אינה יולדת למקושעין מאי איכא למימר?												ז
איפוך שמעתא: ל"ג - לשליא, כ"ג - לולד.												ז
מעשה ונשתהה ולד אחד אחר חבירו ג' חדשים, והרי הם יושבים לפנינו בבית המדרש. ומאן נינהו? יהודה וחזקיה בני רבי חייא.	רב אבין בר רב אדא אמר רב מנחם איש כפר שערים, ואמרי לה בית שערים:											ז
אין אשה מתעברת וחוזרת ומתעברת	והא אמר מר:											ז
טיפה אחת היתה ונתחלקה לשתים, אחד נגמרה צורתו בתחלת ז', ואחד בסוף ט'.	אביי:											ז
שליא בבית הבית טמא.												ז
שליא בבית - הבית טמא לא שהשליא ולד, אלא שאין שליא שאין ולד עמה - דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											ז
מטהרין.	רבי יוסי ורבי יהודה ורבי שמעון:											ז
אי אתה מודה שאם הוציאוהו בספל לבית החיצון שהוא טהור?	אמרו לו לרבי מאיר:											ז
אבל	אמר להן: [רבי מאיר]											ז
ולמה												ז
לפי שאינו.	[רבי מאיר]											ז
כשם שאינו בבית החיצון - כך אינו בבית הפנימי?	אמרו לו:											ז
אינו דומה נמוק פעם אחת לנמוק ב' פעמים.	אמר להן: [רבי מאיר]											ז
מאי טעמא דרבי שמעון - קסבר כל טומאה שנתערב בה ממין אחר - בטלה.	יתיב רב פפא אחורי דרב ביבי קמיה דרב המנונא, ויתיב וקאמר:											ז
היינו נמי טעמייהו דרבי יהודה ורבי יוסי.	אמר להו רב פפא:											ז
אחיכו עליה: מאי שנא? פשיטא												ז
אפילו כי הא מילתא לימא איניש ולא נשתוק קמיה רביה, משום שנאמר (משלי ל') אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה	רב פפא:											ז
ואודא רבי שמעון לטעמיה												ז
מלא תרוד רקב שנפל לתוכו עפר כל שהו - טמא	דתניא: [ת"ק]											ז
מטהר.	רבי שמעון:											ז
מאי טעמא דרבי שמעון?												ז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי אפשר שלא ירבו שתי פרידות עפר על פרידה אחת של רקב, וחסיר ליה.	רבא, אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי:											כז.
אדרבה, א"א שלא ירבו שתי פרידות רקב על פרידה אחת עפר ונפיש ליה שיעורא	ואמינא להו: [רבא]	⚡										כז.
היינו טעמא דרבי שמעון, סופו כתחלתו, מה תחלתו - נעשה לו דבר אחר גנגילון, אף סופו - נעשה לו דבר אחר גנגילון.	אלא אמר רבה:										◇	כז:
מאי היא?										^		כז:
איזהו מת שיש לו רקב ואיזהו מת שאין לו רקב: נקבר ערום בארון של שיש, או ע"ג רצפה של אבנים - זהו מת שיש לו רקב, ואיזהו מת שאין לו רקב - נקבר בכסותו, או בארון של עץ, או ע"ג רצפה של לבנים - זהו מת שאין לו רקב.	דתניא:										◇	כז:
מלא תרוד רקב שנפל לתוכו עפר כל שהוא - טמא	גופא: [ת"ק]										◇	< כז:
מטהר.	רבי שמעון:										◇	< כז:
מלא תרוד רקב שנתפור בבית - הבית טמא	[ת"ק]										◇	כז:
מטהר.	רבי שמעון:										◇	כז:
וצריכא, דאי אשמעינן קמייתא - בההיא קאמרי רבנן - משום דמכניף אבל נתפור - אימא מודו לו לרבי שמעון דאין מאהיל וחוזר ומאהיל. ואי אשמעינן בהא - בהא אמר רבי שמעון דאין מאהיל וחוזר ומאהיל, אבל בהא - אימא מודה להו לרבנן, צריכא.											◇	כז:
מלא תרוד ועוד, עפר בית הקברות - טמא.	תניא אידך: [ת"ק]										◇	כז:
מטהר.	רבי שמעון:										◇	כז:
מאי טעמייהו דרבנן?										^		כז:
לפי שא"א למלא תרוד ועוד עפר בית הקברות שאין בו מלא תרוד רקב.											◇	כז:
השתא דאמרת טעמא דרבי שמעון משום סופו כתחלתו, גבי שליא מאי טעמא?											⚡	כז:
משום בטול ברוב נגעו בה.	רבי יוחנן:										◇	כז:
ואזדא רבי יוחנן לטעמיה											■	כז:
רבי שמעון ור"א בן יעקב אמרו דבר אחד.	דאמר רבי יוחנן:										◇	כז:
רבי שמעון											■	כז:
הא דאמרן.											■	כז:
רבי אליעזר											■	כז:
בהמה גסה ששפעה חררת דם - הרי זו תקבר, ופטורה מן הבכורה.	דתניא, רבי אליעזר בן יעקב:										◇	כז:
אינה מטמאה לא במגע ולא במשא.	ותני רבי חייא עלה:										◇	כז:
ומאחר שאינה מטמאה לא במגע ולא במשא, אמאי תקבר?											⚡	כז:
כדי לפרסמה שהיא פטורה מן הבכורה.											◇	כז:
אלמא ולד מעליא הוא, ואמאי תני רבי חייא אינה מטמאה לא במגע ולא במשא?											⚡	כז:
משום בטול ברוב נגעו בה.	רבי יוחנן:										◇	כז:
ומודה רבי שמעון שאמו טמאה לידה.	רבי אמי אמר רבי יוחנן:										◇	כז:
אסברא לך טעמא דרבי יוחנן, דאמר קרא (ויקרא י"ב) אשה כי תזריע וילדה זכר וגו' - אפילו לא ילדה אלא כעין שהזריעה - טמאה לידה.	אמר ההוא סבא לרבי אמי:										◇	כז:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
שפיר שטרפוהו במימיו - נעשה כמת שנתבלבלה צורתו.	ריש לקיש:											■	◇	כז:		
מת שנתבלבל צורתו מנלן דטהור?	רבי יוחנן לריש לקיש:											^	♣	◇	כז:	
מת שנשרף ושלדו קיימת - טמא, מעשה היה וטמאו לו פתחים גדולים, וטהרו לו פתחים קטנים.	אילימא מהא דאמר רבי שבתאי אמר ר' יצחק מגדלאה, ואמרי לה א"ר יצחק מגדלאה א"ר שבתאי:											■	!	♣	◇	כז: